

Ved bisættelsehøjtideligheden 17. september 1999 for Johannes Kielland-Brandt holdt sønnen Troels Kielland-Brandt en tale, der er gengivet her. Endvidere fortælles der til slut om selve bisættelsen.

[Tilbage](#)

Lidt om Fars sidste tid.

Alle der kender Far, ved at han har haft et godt og rigt liv og været glad for det, men det sidste halve års tid var ikke sjovt. Han var flyttet fra huset på Kastanievej over i den beskyttede bolig på Rosenvang i foråret 1998, og han kunne efterhånden kun med besvær komme rundt i lejligheden eller over til Mor i plejeafdelingen. Han måtte bruge to stokke og senere en rollator, et gangstativ på hjul.

Han fik (sandsynligvis) en kredsløbsforstyrrelse i hjernen i februar, og muligvis én til i marts, og mens han bevarede sine åndsevner intakt næsten til det allersidste, kneb det efter disse kredsløbsforstyrrelser mere og mere med synet, orienteringsevnen og især balancen. Personalet på Rosenvang måtte efterhånden hjælpe ham med flere og flere af de dagligdags gøremål, men han blev ved med at læse bøger og høre musik med glæde. Fars søster Hanna lånte bøger med stor skrift hjem til ham, Kirsten overspillede hans yndlingsmusik (især Schubert) på bånd til ham, og Troels fik et hævekort og hjalp ham med regninger og lignende.

Der kom en opgangsperiode i eftersommeren. En dag kunne vi til vores glæde pludselig høre Far fortælle at han havde været ovre at spise i cafeen, at han havde været inde at besøge Mor, og at han selv havde sat sig ud for at nyde solen. Han nåede at få besøg af sin bror Jørgen i denne periode, i begyndelsen af august. Det var netop aftenen efter dette besøg at han ringede til Troels og måtte have hjælp til at komme op af sin stol. Siden kom han ikke til at gå rigtigt ved egen hjælp. Sandsynligvis var det endnu en kredsløbsforstyrrelse der havde ramt ham.

Morten og Lene havde inden da arrangeret at han skulle til Falster i bil 14. august og få set Le og de to oldebørn som netop var i Danmark. Far vurderede hurtigt at han måtte aflyse turen, vi andre håbede endnu et stykke tid at han ville bestemme sig om, men det viste sig at hans beslutning var realistisk. Til gengæld tog Le med sin familie omkring Århus 18. august og fik besøgt ham inden de skulle tilbage til Frankrig igen.

Efterhånden lå Far mere i sengen end han var oppe, og han havde ofte lægebesøg. Han havde dårligt kredsløb i benene, og han var meget træt. 2. september blev han indlagt på Århus Amtssygehus med vand i lungerne. Han kom først på en intensiv afdeling hvor de gik i gang med at drive vandet ud af lungerne, og dagen efter kom han ned på Medicinsk afdeling D1 hvor man også fortsatte med at behandle for lungebetændelse og/eller blærebetændelse.

Under det meste af hospitalsopholdet spillede vi på Kirstens initiativ med mellemrum hans yndlingsmusik for ham. Det var især Schuberts Die schöne Müllerin med Bo Boje Skovhus, Schumanns klaverfantasi, op. 17 med Maurizio Pollini, og dele af Schuberts sidste store klaversonate i B-dur med Lazar Berman.

Far var for det meste ved bevidsthed de første dage. Han blev hjulpet med morfin og stesolid, men hans tilstand var kritisk, og i weekenden 4.-5. september kom hans børn og børnebørn på besøg, og vi fik arrangeret at Mor kunne komme op og se til ham. Det var en god beslutning og det blev et godt møde. Til at begynde med så Mor bekymret og ængstelig ud ved at se Far, hvad der jo ikke var

noget at sige til, men hun kom snart til at smile igen. Far var (som sædvanlig) meget glad for at se Mor, hvad der jo heller ikke var noget at sige til.

Hans hjerte kæmpede tappert videre, mere end både lægerne og vi andre havde troet at det kunne, og mandag og tirsdag var der en kortvarig bedring i Fars tilstand. Men der var allerede udviklet koldbrand i benene, og fredag tog Morten og Lene og Kirsten igen over til Århus. Lørdag formiddag blev det besluttet i et samråd mellem den vagthavende læge, os tre børn og Lene, at smertebehandling og lindring skulle opprioriteres, da alternativet hertil kunne være en amputation, og den kunne blive lige så livstruende som selve tilstanden.

Kontakten med Far blev nu svagere. Søndag eftermiddag fik han besøg af to fra personalet på Rosenvang, Maj-Britt og Lisbeth Ginnerup, som begge havde fulgt både Far og Mor gennem flere år. De havde sikker kontakt med ham, og vi er glade for at kunne sige at Far forstod Maj-Britt, da hun sagde at de nok skulle passe godt på Lisbeth, altså Mor. Også søndag aften var der kontakt, han genkendte med sikkerhed Andreas.

Personalet på D1 gjorde alt hvad de kunne, på en fin og god måde. Far havde allerede flere døgn ligget alene på en to-sengsstue, og de sidste nætter stillede afdelingen en seng til rådighed for os pårørende. Kirsten tilbragte de sidste tre døgn hos Far, lejlighedsvis afløst af Troels. Hanna og Erik besøgte Far mandag formiddag. Kontakten var usikker. Far døde kl. 15.30 mandag d. 13. september 1999, kort efter at Kirsten havde afløst Troels ved hans side.

=====

Et par ord om bisættelsen som fandt sted i Fredenskirken fredag d. 17. september kl. 14:

Far havde allerede for mange år siden sammen med Mor skrevet en erklæring om at de ønskede ligbrænding, samt for sit eget vedkommende skrevet hvordan han ønskede sin bisættelse gennemført med udførligt valg af salmer, tekster og orgelmusik. Far ønskede ikke nogen personkarakteriserende præstetale. Han ønskede at der skulle synges Befal du dine veje, Blomstre som en rosegård og Nu takker alle Gud. Desuden ønskede han to bestemte Buxtehude-præludier spillet, samt at flg. tre bibeltekster blev læst: 1. Mos. 3, 1-15 (Syndefaldsberetningen), Sl. 103, 1 Kor. 13 (Kærlighedens højsang). Sognepræst Per Thomsen fulgte Fars ønsker på en både smuk, indholdsrig og loyal måde. Endvidere sang en lille kvartet Fars egen melodi og udsættelse af Alt står i Guds faderhånd. Som afslutning på højtideligheden sagde Morten nogle kærlige ord til Far ved kisten. Der var mellem 60 og 70 personer til stede ved bisættelsen, deriblandt Mor i sin kørestol. Efter bisættelsen var der kaffe på Frederikshøj Kro, hvor ca. 50 deltog. Mor var også med dér. På Kirstens initiativ sang vi her Fars smukke lille sang fra 1946 til Grethe Heltbergs Sommermorgen.

=====

Fars urne vil blive nedsat på Vestre Kirkegård i Århus, ved Anne Cecilies gravsted.

[Tilbage](#)